

hecetaşları

aylık şiir dergisi

122.on5nisan2025

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarları

kapak fotoğrafı
abdulkadir akdere

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50
www.hecetaslari.com
hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 122. sayı 15 Nisan 2025
ISSN 2149-4509. (e-dergi)

Nejat Sefercioğlu

Neyler (Gazel) / 3

Mehmet Avcı

Nerde / 4

Âşık Cemâl Divanî

Millî Marşımız / 5

Ahmet Urfalı

Yayla Türküsü / 6

Bekir Oğuzbaşaran

Güvencim zalmadı / 7

Əli Nəcəfyanlı

Laçın / 8

Hatice Ayşe Hasan

Dilârâ İçin Sone / 9

Yemliha Gürlek

Toprak / 10

Tacettin Çetin

Sitem / 11

Yalçın Şen

Bundan Sonra / 12

Oruç Dadaşi Elman

Yarası Vardır / 13

Köksal Cengiz

Ölürüm! / 14

Həvva Nazim

Sevəndə / 15

Adem Oğuz

Hece Taşları / 16

Mustafa İmir

'Olan Oldu' Deyip Geçtik / 17

İbrahim Berber

Firkete Tak Saçlarına / 18

Mustafa Işık

Burdan Gedelim / 19

Səxavət İzzəti

Kəhliyin Nağılı / 20

İlyas Kılıçaslan

Leyla / 21

Osman Akçay

Bu Sefer / 22

Tuğrul Çalışkan

Sadece Sen / 23

D. Cem Gürdal

Vezn-i Aher / 24

■ Mustafa Nejat Sefercioğlu

Neyler (Gazel)

Bülbülleri şeydâ ise gül hâr ile neyler
Ağyâr ile hem-hâl ise dil yâr ile neyler

Âşıkları bin cân ile âmâde dururken
Bilmem ki o dilber yine ol mâr ile neyler

Sen söyle nedir ol güzelin nazlı edâsı
Gaflet ile sevdâsını inkâr ile neyler

Bir kor kesilir sevgilinin âşıkâ zulmü
Bîçâre gönüller bu kadar nâr ile neyler

Yorgun *Seferî* yol bulamaz vuslata asla
Hiç anlatamaz her gece efkâr ile neyler

■ Mehmet Avşar

Nerde

Her akşam içimden bir boşluk çekip
Beni kubbe kubbe dolduran nerde?
Ruhuma bir eşsiz huzur bahsedip
Beni daldan dala konduran nerde.

O nur dalga dalga hep sürer verir
O nur parça parça kalplerde erir.
İki sihirli el rahmet gönderir,
Hikmetini bilmez biçarelerde

Bu nur asırların davet sesidir
Bu nur camilerin ak gölgesidir
Kûfî, sülüs onun ince süsüdür
Çinilerle kaplı şu kubbelerde

Şadırvanda sular bir gerçek söyler
Avluda sessizlik bu sesi dinler
Ruhuma bir geniş ülke bahşeder?
Göklere yükselen minareler de

Millî Marşımız

“Korkma, sönmez” diye başlarız söze,
Efedir, dadaştır millî marşımız.
İstiklâl Marşı’nı sorsalar bize,
Destanlardan baştır millî marşımız.

Çatma dediğinde ecdat cengidir,
Cephede askerin top, tüfengidir.
Denizdeki suyu mavi rengidir,
Karada dağ, taştır millî marşımız.

Hür burcunda, minarede alemdir,
Gurbetten sılaya giden selamdır.
Barış masasında mühür, kalemdir,
Cephede savaştır millî marşımız.

Garbın afakında silinmez satır,
Makberde şehittir, türbede yatır.
Vatan toprağını hep aydınlatır,
Semada güneştir millî marşımız.

Arkadaş, bu yolda almalıyız hız,
Uğrunda kaç yiğit yatar sargısız!
Bayrağım üstünde hilâl ile yıldız,
Yiğide kardaştır millî marşımız.

Bastığın toprakta hürmet Kur’an’a,
Yol gösterir kızıl elma sorana.
Türklerin muradı ermek Turan’a,
Yolcuya yoldaştır millî marşımız.

Can feda edilir cennet vatana,
Bu uğurda cihan bölense kana.
Rütbedir, payedir tüm kahramana,
Kartal başlı kuştur millî marşımız.

Ruhum derinlerde duyar sesini,
Okur şehadetin alfabesini.
Açar gönüllerin penceresini,
Isıtan ateştir millî marşımız.

O zaman vecd ile yazanlar söyler,
Şairler anlatır, ozanlar söyler.
Sonsuza dek susmaz, ezanlar söyler,
Tarihe nakkaştır millî marşımız.

Dalgalansın çünkü yüzü de aktır,
Cemâl Dîvânî’ye şanlı bayraktır.
Orduların koruduğu sancaktır,
Huduttaki taştır millî marşımız.

■ Ahmet Urfalı

Yayla Türküsü

Başı ak bulutlu şu yüce dağlar
Koyunda büyütür gök meşeleri
Issız koyağında bir güzel ağlar
Gözyaşı sel olup gönülde çağlar

Bahar yaprağına billur çiğ düşer
Uykudan uyanır boz-kara toprak
Kıraç yamaçlara çiçekler döşer
Canların içinde sırlı can pişer

Yayla sabahında ufuklar sisli
Dorukları sarar bir yanık türkü
Derinden derine derviş nefesli
Dualar yükselir masumca hisli

Uzaktan gülümser bir yaban gülü
Rüzgârın önünde kekik kokusu
Keklikler ötüşür en gizli dili
Bu çağda şenlenir Türkmen'in ili

Atalardan miras göçün zamanı
Gökyüzüne komşu olur obalar
Ezelden ebede sözü fermanı
Mazlumun derdine verir dermanı

Güvencim Kalmadı

Kandırıla, kandırıla, nihâyet
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı
Nereye kayboldun, ey iyi niyet?
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Gide gide iyi insan azaldı
Onların yerini hoyratlar aldı
Şeytan, ordusunu, meydana saldı
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

İnsan aldatmanın bin bir yordamı...
Şeytanların elçileri orda mı?
Zıvanadan çıkarırlar adamı
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Kıyametin yaklaştığı bir gerçek
İsrafil'in Sûr'u bir gün ötecek
Evrendeki hayat o gün bitecek
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Her tür kötülüğün açık adresi
Haramların, yasakların, bed sesi
Ensemizde, emmârenin nefesi
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Kurumuş ondaki erdem damarı
Ne utanma kalmış; ne hayâ, arı
Varsa yoksa yalnız kendi çıkarı
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Dünyayı yaşanmaz hâle getiren
İyiliği, güzelliği bitiren
Esenliği, yeryüzünden götüren
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Düzelmesi için dua edelim
Halik'a devamlı nidâ edelim
Hayata imanla veda edelim
İnsanlara hiç güvencim kalmadı

Bu dünyanın ömrü dolmak üzere
Mutluluğun gülü solmak üzere
Bir gün olacaklar olmak üzere
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı

Oğuz der: Allah'tan ümit kesilmez
Bu can çıkmadıkça ümit eksilmez
Yarın ne olacak, kimseler bilmez
İnsanlara, hiç güvencim kalmadı...

■ Əli Nəcəfxanlı

Laçın

Görüşünə imrənmişdim,
İzim düşdü yoxuşuna.
Diklərinə dirənmişdim,
Aldı məni ağışuna.

Ləlik-şehid olmuşdum lap,
Gülümsədi Hoçaz dağı:
Cığırı seç, çəhlimi tap,
Qarışdırma solu, sağı.

Laçında yer göyə yaxın,
Mələklər göydəndüşmədi.
Gözüm öpdü bu növrağı,
Sözə yad ilmə düşmədi.

Həkəriçay dəcəl-xata...
Yüyənsüz at kimi çapır.
Elə bil ki, adam burda
Əziz itiyini tapır...

■ Hatice Ayşe Hasan

Dilârâ İçin Sone

Dudağıma dolanır bir derviş tesellisi
Dilârâ dualara âminlere sar beni
En ağır tövbelere, yeminlere ser beni
Sen; Rabbimin ikrâmı sen Rabbin tecellisi

Ki; İrem'in bağında bülbüle gül incinir
Ve yüreğim tutulur zaman itibarıyla
Bir vuslât düşünüyorum kelâm-ı kibârıyla
Vâveylalar sonrası sükûtta dil incinir

Gümüşü gülüşüme kararsızlık çöküyor
Düşlerim düşlerime düş kurşunu sıkıyor
Aklım gidip gelmekte gözünün yeşiline

Bende ki bu varlığın vâv, nûn yoksa kaf mıdır?
Yârin yeşil gözleri tavaf mıdır af mıdır?
Kader kaydetti mi ki; yetimin eş iline?

■ Yemliha Gürlek

Toprak

Kum çöl çamur diye kör tapa vurma
Halini tefekkür et, boş hayel kurma
Kuru toprak diye söylenip durma
Beden kalıbının mayası toprak

Yaz kış şu âlemi koruyup koklar
Sayısız kirleri sırları aklar
Hayatı ölümü bağrında saklar
Zalimin korkulu rüyası toprak

Mâziyi öğütür, âtiyi açar
Geleceğe mümbit tohumlar saçar
Yeşil dağlarında goncalar açar
Nazlı çiçeklerin oyası toprak

Bağrından çıkana insafla bir bak
Kaynağı bereket cömertliğe bak
Renk renk, desen desen çiçeklere bak
Meyvenin dalların boyası toprak

Zerreler küreler toprağa gelir
Kurak mevsimlerden nasibin alır
Rahmet damlasıyla demlenir kalır
Kıtlığın bolluğun yuvası toprak.

■ Tacettin Çetin

Sitem

Tîr-i müjgânınla dil-i mecruhu
Şerha şerha yarıp pürhun edersin.
Sevda sahrasında Leyla misali
Bende-i aşkını Mecnun edersin.

Erişse aşk ile destim destine,
Bir buse kondursam lebin üstüne,
Gamze-yi celladın cana kastı ne?
Süzersin çeşmini efsun edersin.

Hande-i hürremin benim sürururm.
Bir gün görmez isem bil ki ölürüm.
Bilmem kabahatim, nedir kusurum?
Beni her dem böyle zebun edersin.

*Havayi Abdal'*ım dermansız derdim.
Hâsılı ömrümü yoluna serdim.
Senden özge yâre meyil mi verdim?
Biçare gönlümü mahzun edersin.

■ Satılmış Şen

Bundan Sonra

Gitti canan ey dost neyler teselli,
Işımaz bahtıma düş bundan sonra.
Kırar dallarını bir hırçın dolu,
Başlar bir ebedi kış bundan sonra.

Akşam olur gün dağlardan dolanır,
Gam güzeli bahçemizde salınır.
Bölük bölük derelere bölünür,
Gözlerimden akan yaş bundan sonra.

Sitemle nelere eklendi neler,
Tuzak kurdu yollarıma seneler.
Düştü ya gönüle bu mesafeler,
Artık ne söylesem boş bundan sonra.

Göçünce bu sevda benimle burdan,
Ürperir toprağım inler kederden.
Dayanmaz bilirim çatlar bir yerden,
Başıma dikilen taş bundan sonra.

■ Oru Dadaşı Elman

Yarası Vardır

Şairin taleyi yarasız olmur
Sevinci gözündən, ürəyə dolmur
Məhnəti saralmır, həsrəti solmur
Odur ki əzəldən yarası vardır

Yazında çiçəyin açmamış satır
Yayında günəşi saçmamış batır
Qışında ceyranı qaçmamış yatır
Payızda xəzəldən yarası vardır

Dərdinə çarə yox, şəfadən yazır
Çəkdiyi cövürdən - cəfadən yazır
Eytibar düşünüb, vəfadən yazır
Vəfasız gözəldən yarası vardır

Könlünə qafiyə tapılmaz onun
Canında dağları çapılmaz onun
Heç şeyri, sadəcə yapılmaz onun
Qoşmadan, qəzəldən yarası vardır

Zaman heybəsində yaralır narı
Yanında yar görmür, yazdığı yarı
Unudur ömrünü, eyləyir yarı
Elmanam yüz əldən yarası vardır

■ Köksal Cengiz

Ölürüm!

Sakın ha hüzünlenme!
Gülüşüne ölürüm...
Gurbette çok eylene,
Gelişine ölürüm.

Küsme gider ağrıma,
Derman ol aşk ağrıma,
Hançer vursan bağrıma
Delişine ölürüm

Hem gökçek, hem şirinsin,
Sultanımsın, yârimsin,
Maharetli, narinsin;
Yelişine ölürüm.

Nazenindir kalemin,
Hürmetlidir kelamın,
Baş göz üste selamın,
Salışına ölürüm.

Yâr eyle yüreğinde,
Hiç dert görme ömründe.
Niyazkâr'ın gönlünde,
Kalışına ölürüm.

■ Həvvə Nazim

Sevəndə

Baxışlardan od sıçrayır köksünə
Qıgılımdan köz tutulur sevəndə.
Əyriliklə sevgi olmur başacan
Sevgi yolu düz tutulur sevəndə.

Ürəyində bir işıltı doğulur,
Hənir salır, ruhun ilə yoğrulur,
Kəlmələrin boğazında boğulur,
Dilindəki söz tutulur sevəndə.

Bağçasında qönçə-qönçə gül olur,
Onsuz keçən hər saniyə il olur,
Ayrı düşsən göz yaşların sel olur,
Bulud kimi üz tutulur sevəndə.

■ Âdem Oğuz

Hece Taşları

Hece taşlarına koydum başımı,
Kadim sırlarıma yol aralandı.
Aşikâr edince gönül kuşumu,
Değdi badısaba gül yaralandı.

Elekten elerdim gündüz geceyi,
Şevk ile söyledim onca heceyi,
Bağrımda erittim derdi acıyı,
Şeyda bülbül idim dil paralandı.

Gözlerim ufukta özler dururum,
Mağripten maşrığa gözler dururum,
Gece gaiplere sızlar dururum,
Ahımla inleyen tel parelendi.

Muhabbet bağıma kuruldu pazar,
Yazgım ilkbahardı ettiler nazar,
Şeyranî fânidir biçare gezer,
Mevsimi sonbahar yıl yarılandı.

'Olan Oldu' Deyip Geçtik

Aşıp geldik türlü derdi
Yaşımız kemale erdi
Gönül şevke ara verdi
'Gülüm soldu' deyip geçtik

Önümüzdeki yol taşı
Gönlümüz genç beden yaşlı
Arzu olsa da kırk başlı
'Zaman doldu' deyip geçtik

Gönle nazik bakamadık
Deli dolu akamadık
Zor yollardan çıkamadık
'Çetin yoldu' deyip geçtik

Çok zor işlere bulaştık
Farklı ülkeler dolaştık
Nihayet yurda ulaştık
'Fırsat boldu' deyip geçtik

Sağlıktan bedel ödedik
Onurda açmadık gedik
Darbeyi dostlardan yedik
'Onlar kuldu' deyip geçtik

Ömrün gurup vakti yetti
Gönül hamlığımız bitti
Eden etti, giden gitti
'Eden buldu' deyip geçtik

Ne ektiysek onu biçtik
Helalinden yiyip içtik
Ne darboğazlardan geçtik
'Sapa koldu' deyip geçtik

Ettiyssek de kusur, hata
Erdemle ördük ihata
Gerek yoktur izahata
'Olan oldu' deyip geçtik

Firkete Tak Saçlarına

Rüzgârını almış salınır gider
Söylenecek bir söz yok saçlarına
Ey afet tavsiyem ne güzel kokar
Yemen kınasından yak saçlarına.

Şahsen ben kaniyim tutmuştur maya
Savur eteğini nehire çaya
Benziyor suretin bir dolunaya
İki üç firkete tak saçlarına.

Yorulursan otur dibek taşına
Bir güvercin konsun güzel başına
İsterse benzesin gök kuşağına
Elinle bir selam çak saçlarına.

Gülüştün her kalbe sıcak akistir
Güvenip kendine süslen yakıştır
İncik boncuk deme takip takıştır
Aynada şöyle bir bak saçlarına.

Seni her görenden methiyeler var
Bir bilsen aklında neler neler var
Ardından koç gibi meleyenler var
Hiç bir dert olmasın yük saçlarına.

Kıskanç cazuların her bir serinden
Zehirli sözlerle takiplerinden
Seni çok kıskanan rakiplerinden
Değmesin sitemli ok saçlarına.

Alnında şuleler sönsün tan gibi
Hükmet gönüllere bir sultan gibi
Keremini görmüş Aslıhan gibi
Bakmasın namahrem tek saçlarına.

Bilenler şüphesiz peri diyorlar
Hayır, peri değil huri diyorlar
Acaba bu kimin yâri diyorlar
Her türlü övgüler hak saçlarına.

Ceylan gözlerinle bir özge cansın
Şöyle bir görünüp bir kaybolansın
Hırçın deniz gibi hep dalgalansın
Ömründe düşmesin ak saçlarına.

■ Mustafa Işık

Burdan Gidelim

Gözleri dalında bir çift tomurcuk
filizler açmadan burdan gidelim
zamansız memeden kesik kuzucuk
anneyi seçmeden burdan gidelim

Gözleri gecenin parlak ayıdır
bakışı yaraya derman payıdır
kolları uzayan tren rayıdır
kuş olup uçmadan burdan gidelim

Gündüz niyetine görülmüş düşün
savaş meydanını terk etmez başın
içinde ırmaklar fışkırır taşın
sırrını içmeden burdan gidelim

Dünyayı kendine yâr mi sanır ki
ettiği yanına kâr mı sanır ki
devranı hep böyle var mı sanır ki
öteye geçmeden burdan gidelim

Beni alıp sana getiresi var
gönlümü denizine attırası var
boynumu cellada yatırası var
baltası biçmeden burdan gidelim

Dolaşsın bulutlar yer gök arası
versin hesabını tartı darası
elbet gelir bir gün ecel sırası
sıratı geçmeden burdan gidelim.

■ Səxavət İzzəti

Kəhliyin Nağılı

O günlərəki üfüqdən, günəş başın əyərdi,
Qaranlıq çökə, çökdə anam nağıl deyərdi.

Çox mənzillər atdadım keçdim uzun yolları,
Hələ də yoldaşımdı anamın nağılları.

Deyir: Bir qız varımış gözəllərin gözəli,
Bu dünyanın bəzəyi yaranışın özəli.

Ağıldan sərmayalı ədəb, ərkindən dərin,
Abri, hayâ sözündə başıydı gözəllərin.

Çox saylı elçilərdən sevdi lap yoxsulunu,
Varlıları buraxdı tutdu yoxsul əlini.

Gün gəldi toy tutuldu təzə bəylə gəlinə,
Adətə xına yaxdı ayağına, əlinə.

Xəbəri eşitcəyin xayın varlı evladı,
Başında qoçularla gəlini oğurladı.

Gəlin çox təlaş etdi ağlayıb yaş ələdi,
Yalvarıb anda verdi məni buraxın dedi.

Gördü ürəkləri daş qulaqları sağırdı,
Üz çevirib göylərə yaradanı çağırdı:

“Tanrı məni quş elə
Qanadı gümüş elə
Eldə rusvay eləmə
Dağda günüm xoş elə
Daşlara yoldaş elə”

Uca tanrı eşitdi gəlinin fəryadını-
Onu quşa çevirib kəhlik qoydu adını.

Gəlinlik bəzəkləri unla əbədi qaldı,
Adı eldə, obada xınalı kəhlik öldü.

■ İlyas Kılıçaslan

Leylâ

Güller artık hep sen kokacak Leylâ
Yapraklar hep seni fısıldayacak
Hava, ses, her nefes... sadece Leylâ
Kulaklar Leylâsız duyamayacak

Çölde kayıp âşık bulduğu yola
Susamış bir ceylan vardığı suya
Şimden gayri anneler ilk kız çocuğa
Leyladan başka ad koyamayacak

Bin bir gece bin bir Leyla masalı
Ve her masal bin bir gece sürmeli
Bin ağaçlı ormanın binlerce dalı
Leyla salınmaya doyamayacak

Aklı böyle alır Leyla hasreti
Mecnun eder beni Leyla kesreti
Ahirde devası Leyla vahdeti
Mecnun birden başka sayamayacak.

■ Osman Akçay

Bu Sefer

Ömrümde her vakit hüzzam mı çalsın
Bırak da üzüntüm uzakta kalsın
Derdimi tasamı rüzgârlar alsın
Bu sefer sevdaya yelken açayım

Kahroldum dört duvar arasında ben
Kayboldum bir gözün karasında ben
Ağladım gönlümün yarasında ben
Bu sefer özlemden uzak kaçayım

Sevdiğim hep çalsın maundan udu
Katiyen kesmesin aşktan umudu
Sevginin saygının olmaz hududu
Bu sefer ağzımdan inci saçayım

Bir tanem hissini içe atmasın
En güzel yarına hile katmasın
Duyduğum bu huzur göze batmasın
Bu sefer visalden göğe uçayım

Seven yüreklerin bitsin ezası
İki yüzük olsun aşkın cezası
Kıskansın bizleri bütün fezası
Bu sefer bembeyaz sayfa açayım

■ Tuğrul Çalışkan

Sadece Sen

Veda tepelerinden doğsan gönül dünyama
Aşkın içimi yırtar, bu yırtık tutmaz yama
Apansız çıkıp gelsen, teşrif etsen rüyama
Sadece sen kalırsın, bir de gönül güllerim

Sen kalırsın efendim sadece sen kalırsın
Senle dolar can evim, beni benden alırsın
Gariplerin içinde beni bir sen tanırsın
Sana malumdur ey yar benim mahzun hallerim

Dert suyunda takıldım hasretin oltasına
Ayaklarım götürür gecenin voltasına
Bilal'ce bir sükûtun düşerim ortasına
Sadece sen kalırsın, bir de suskun dillerim

Seni taşır Rabbine Miraçlar ve İsralar
Karşında nasıl dursun, Kayserler ve Kısralar
Eşsiz azametini aşkla yazar mısralar
Sadece sen kalırsın, bir de titrek ellerim

Sen nadide bir gülsün, heybet ve şefkat kokan
Başka yüze bakar mı, sana bir defa bakan
Ravza'nın kapısında silinir zaman mekân
Sadece sen kalırsın, bir de benim küllerim

■ D. Cem Gürdal

Vezn-i Aher

*Oyun sanma ulu yolu,
Sanma, her yol Hakk'a vara.
Ulu yolda dolu dolu
Yolu bilen bir yâr ara.*

*Ara ara menzil aynı.
Ara diyen nüzul aynı.
Menzil aşktır her lisanda,
Aynı kat, tenezzül aynı.*

*Ol menzile çatıp geldim,
Menzile şan katıp geldim,
Çatıp geldim sen görmeden,
Geldim, bir göz atıp geldim.*

*Aşk kula Tanrı'dan lütuf,
Kula sorulmaz ki maruf.
Tanrı'dan o Züleyha'ya
Lütuf ile âşık Yusuf.*

*Hercai, der, gönül alsam,
Der demez aşkına dalsam,
Gönül denen ol haneyi
Alsam, derununda kalsam.*